

OZNANILA

župnije

Grahovo pri Cerknici

PREROK OZEJ

Ozej je živel in deloval v 8. stoletju pred Kristusom v Izraelu. Dolgemu in uspešnemu kraljevanju Jerobeama III. so sledila krajša in nemirnejša razdobja, ki so privedla leta 722 do padca kraljestva. Asirija se je takrat krepila in rastla v prvo silo na Bližnjem vzhodu, množili so se njeni vojaški posegi na zahodu, katerih usodne posledice so z Izraelom in Judi nosila tudi aramska kraljestva Sirije ter feničanska in filistejska mesta.

V tem času je slabela druga velika sila, Egipt, ki pa je povzročala nemire v pokrajinah, ki si jih je osvajala Asirija. Ozej v svoji knjigi kaže, kako Izrael nenehno niha med tema dvema silama in se predaja igri, katere tragični konec ne uide jasnovidnosti preroka. Njegova knjiga je zlitje prerokb in besed, ki so bile izrečene ob različnih priložnostih, od katerih pa lahko natančno določimo le nekatere iz časa med sirsko-efraimsko vojno (l. 734) in padcem Samarije (l. 722). Ozej je s svojo besedo močno vplival na ostale zapise Svetega pisma. Še posebej na preroka Jeremija. Ozejeva teologija je teologija ljubezni Boga, ljubezni, ki trpi, ki je zahtevna in potrpežljiva. Naj nas njegove misli nagovorijo: »Pridite, vrnimo se h Gospodu, kajti on je raztrgal in nas bo ozdravil, udaril je in nas bo obvezal. V dveh dneh nas bo oživil, tretji dan nas bo vzdignil in bomo živeli pred njegovim obličjem. Spoznali bomo in zasledovali, da bi spoznali Gospoda. Njegov izhod je zanesljiv kakor zarja, prišel bo k nam kakor jesenski dež, kakor spomladanski dež, ki napaja zemljo. Vaša ljubezen je kakor jutranji oblak, kakor rosa, ki zgodaj odide. Da, dobroto hočem in ne daritve, spoznanja Boga bolj kot žgalne daritve.«

Naj nas njegove misli nagovorijo: »Pridite, vrnimo se h Gospodu, kajti on je raztrgal in nas bo ozdravil, udaril je in nas bo obvezal. V dveh dneh nas bo oživil, tretji dan nas bo vzdignil in bomo živeli pred njegovim obličjem. Spoznali bomo in zasledovali, da bi spoznali Gospoda. Njegov izhod je zanesljiv kakor zarja, prišel bo k nam kakor jesenski dež, kakor spomladanski dež, ki napaja zemljo. Vaša ljubezen je kakor jutranji oblak, kakor rosa, ki zgodaj odide. Da, dobroto hočem in ne daritve, spoznanja Boga bolj kot žgalne daritve.«

Prerok Ozej v krščanskem koledarju goduje 17. oktobra.

NAPOVEDNIK

☞ V naši župniji poteka oratorij za otroke od 28. junija do 2. julija. Glavni junak letošnjega oratorija bo mlad svetnik Karel Acutis. Karel je naš sodobnik, saj je bil rojen leta 1991 in umrl 2006. Bil je povsem navaden fant, pa vendar nekaj posebnega. V življenju je izpolnjeval svoje vsakdanje dolžnosti, posebne vrednote pa so mu bile: zmernost, vedoželjnost, dobrosrčnost in molitev. **Geslo oratorija je: Originalen sem!** Oratorij bo potekal od ponedeljka do petka od 9. do 15. ure. Otroci oddajo prijavnico lahko najpozneje prvi dan oratorija. Prispevek na otroka za en teden je 10 evrov. Imeli bomo molitve, kateheze, delavnice in igre. Ker je v ponedeljek praznik apostolov

Petra in Pavla, bomo namesto kateheze imeli pripravo in oratorijsko sv. mašo. V četrtek se bomo mastili s Herblanovimi picami, v sredo pa bomo šli tudi na piknik h kapelici sv. Florjana, kjer nas čakajo čevapčiči in druge dobrote z žara, ki jih bo pripravila gospa Stana. V petek bomo jedli palačinke, zato prosimo starše, da nam jih že doma nekaj napečejo. Peti dan bomo zaključili oratorij skupaj s starši v gasilskem domu, ko bo zaključna prireditev s sladoledom.

☞ V nedeljo, 25. julija, obhajamo Krištofovo nedeljo. Pri obeh sv. mašah bomo blagoslovili naše avtomobile. Vaš dar je namenjen za vozila naših misijonarjev. Hvala.

OBVESTILA

- Mesec julij je počitniški in dopustniški mesec, zato ni verouka, ne pevskih vaj, ne drugih župnijskih dejavnosti.
- Na drugo nedeljo v mesecu je ofer na Bločicah. Še vedno zbiramo sredstva za obnovo cerkve sv. Štefana na Lipsenju. Bog povrni vsem darovalcem! Je priložnost za sv. spoved. Na razpolago bo g. Maks Ipavec.
- Tedenske svete maše so v Grahovem ob 19.00, po podružnicah pa ob 18.00, če jih le naročite.
- Župnik Sandi je dosegljiv vedno na mobilni, tudi če je odsoten iz župnije ali na romanju.
- Na prvi petek po sveti maši so litanije Srca Jezusovega.
- Na prvo soboto molimo litanije v čast Materi Božji.
- Ker je naša župnija zaznamovana s salezijansko navzočnostjo, priporočam na 24. v mesecu spomin Marije Pomočnice in zadnjega v mesecu spomin na sv. Janeza Boska.
- Razen rednih sodelavcev pri oblikovanju mesečnih oznanil vabim k sodelovanju še druge, ki znate kaj lepega napisati.
- V naši župniji so prejeli milost sv. krsta naslednji otroci: Adam (6. 6.), Anaya Lia in Ema (13. 6.), Nika in Brina (19. 6.), Elina in Ajda (20. 6.). Naj Bog ohrani njihove družine v svoji ljubezni.
- Po dogovoru so priprave za krst in poroko.

- Vsem, ki ta mesec godujete, praznujete rojstni dan ali kakšen jubilej, voščimo obilo Božjega žegna.
- Od 26. do 28. avgusta gre naša župnija v povezavi s cerkniško na romanje v Bosno. To romanje bi moralo biti že aprila, a je zaradi koronavirusa odpa-

dlo. Obiskali bomo Sarajevo, Bihać, Jajce, Travnik, Banja Luko in še druge zanimivosti. Podrobnejše informacije lahko dobite pri župniku Sandiju. Sta pa še drugi dve ponudbi: Švica (26.–30. 7.) in Medžugorje (3.–5. 8). Vabljeni!

BLAŽENI KAREL ACUTIS

Bl. Carlo Acutis je bil rojen 3. maja 1991 v Londonu. Njegova starša sta bila uspešna italijanska poslovneža. Bila sta sicer katoličana, a le na papirju. Bolj iz tradicije sta ga 18. maja nesla h krstu. Septembra istega leta se je družina vrnila v Italijo, v Milano, kjer je Carlo preživel večino svojega življenja. V prvih letih je staršem pri Carlovi vzgoji pomagala varuška Beata. Ona je bila prva, pri kateri se je učil pristnega odnosa z Bogom. In njen zgled je naletel na plodna tla. Že pri treh letih in pol je v cerkev uspešno vabil svojo mamo, da sta pozdravila Jezusa. Tudi če so le šli mimo cerkve, je Jezusu »pihnili poljubček«. Pri štirih letih mu je umrl dedek. Njegova povezanost z duhovnim svetom se je pokazala že takrat. Dedek se mu je prikazal v sanjah in ga prosil, naj moli zanj, saj je v vica. To je tudi nato redno in zavzeto delal. V tistem obdobju, leta 1995, je začel hoditi v vrtec. Rad ga je obiskoval, saj je doma pogrešal družbo. Njegova starša namreč kljub trudu nista več mogla imeti otrok. V vrtcu se je lepo pokazala njegova miroljubna in ljubeča narava. Ko je nekoč prišlo do prepira in ga je sovrstnik udaril, se je zadržal in ni odgovoril z nasiljem, čeprav so ga drugi otroci spodbujali, naj ga udari nazaj. Vse, kar

je bilo povezano z Bogom, ga je že takrat zelo zanimalo. Mami Antoniji je začel zastavljati težka vprašanja o Bogu, na katera ni imela odgovora. Ker mu je vseeno želela odgovoriti, se je začela tudi sama izobraževati – in to je bil začetek njenega povratka k veri. Včasih se je po nasvet ali odgovore odpravila tudi k duhovniku v drugo mesto. Carlova vera pa je rasla. Mama se spominja, da ji je pri šestih letih pripovedoval, da mu je nek notranji glas rekel: »Ne samoljubje, marveč Božja slava!«

Septembra leta 1997 je vstopil v osnovno šolo. Prve tri mesece je hodil na zasebno šolo San Carlo, nato pa ga je mama zaradi bližine doma prepisala na osnovno šolo Tommaseo, ki jo upravljajo redovnice marčelinke. Te se ga spominjajo kot živahnega, a neobičajno spoštljivega in ubogljivega. Medtem je njegova vera še naprej rasla in imel je vedno večjo željo, da bi Jezusa prejel tudi pri evharistiji. Ob posebnem dovoljenju je tako lahko pristopil k prvemu svetemu obhajilu že pri sedmih letih, junija 1998. Tistega dne je sredi ulice srečal živo jagnje, kar je bil sila nenavaden dogodek. Sam je to doživel kot Božje znamenje, saj je jagnje podoba Jezusa. Od tistega dne dalje je sveto mašo obiskoval vsak dan, prav tako je vsak dan prejemal tudi obhajilo. S poseb-

no skrbnostjo je pazil, da je bilo njegovo srce na obhajilo vedno pripravljeno. V zgodnjem otroštvu je cela poletja preživel na podeželju pri maminih starših v Centoli blizu Salerno. Tam je užival na plaži, v naravi, v sklepanju novih prijateljstev. Okoliškim prebivalcem se je hitro prikupil in so ga vzeli za svojega. Še posebej so se čudili, da je tudi na počitnicah vsak večer prihajal k sveti maši. Ker ga stari starši niso mogli ves čas paziti, so za varuško najeli poljsko študentko z imenom Karla. Z njo sta spletla tesen odnos, težko pa je reči, kdo je bil vzgojitelj in kdo vzgajanec. Že vr-tčevski, še bolj pa osnovnošolski in gimnazij-ski sošolci ter učitelji se še danes spominjajo Carlovega širokega nasmeha, prešernega ves-elja, dobrote in nesebične razpoložljivosti. Izstopal je po velikodušnosti in zaščitništvu do slabotnih. Vedno je bil pripravljen poma-gati sošolcem – tako pri nalogah in učenju kot pri osebnih stiskah. Več kot enkrat se je zgodilo, da je stal ob strani sošolcu, ki je preživel ločitev staršev, ga tolažil, povabil k sebi domov ... Njegova darežljivost pa je še posebej prišla na plano za božič. Takrat je po-gosto porabil vse svoje prihranke za darilca za učitelje, prijatelje in starše. V razredu pa je bil malce razrednega klovna. Velikokrat je imel kakšno smešno pripombo, vse prevečkrat je med poukom tudi klepetal. Da bi zabaval svoje prijatelje, pa je na računalnik risal male 3D-risanke ali stripe.

Carlo je imel živali izredno rad. Imel je tudi več ljubljencev, ki so mu delali družbo: dve mački, štiri pse in nekaj zlatih ribic. Vsi

so mu bili zelo pri srcu. Za trpljenje živali je bil izredno občutljiv. O tem priča dogodek, ki se je zgodil pri njegovih 11 letih. Na pla-ži je bil med vrstniki priča temu, da je nek fant brezbrizno in brez razloga s kamnom ubil martinčka. To ga je izredno užalostilo in sploh se ni mogel potolažiti. Pomiril se je šele, ko mu je mama zagotovila, da se kuščar že veseli pri Jezusu. Drugih zanj značilnih dogodkov se spominjajo čistilci bazena, ki jim je kot najstnik večkrat pomagal v Assisi-ju: pogosto je reševal žuželke, ki so po nesreči padle v vodo. Tudi pri odnosu do okolja ni bil brezbrizen, temveč se je vedno trudil na-rediti svoj košček sveta lepši. Tako je šel na morju pogosto z masko »na lov« na smeti z morskega dna. Povsem običajno zanj je bilo

Izdaja Župnija Grahovo pri Cerknici: PR 02029-0254823952 pri NLB.

Zanjo Sandi Osojnik, žpk; tel. 01-296-00-70 ali 031-276-590, sandi.osojnik@salve.si.

tudi, da je na sprehodih s psi s tal v parku pobiral smeti, če jih je opazil.

V višjih razredih osnovne šole ni bil med najboljšimi učenci, se pa je odlikoval pri nekaterih predmetih. Imel je sposobnost za hitro in samostojno učenje. Mamo je npr. presenetil, ko se je sam naučil igrati saksofon. Zelo rad je tudi kuhal, igral videoigre in po televiziji gledal kvize in akcijske filme ter detektivke. Njegova strast in veselje pa so bili računalniki, še posebej programiranje, postavljanje spletnih strani in montiranje videov. Sam se je naučil zahtevnih strokovnih računalniških programov, s katerimi je nato pomagal sošolcem pri učenju in postavljал spletne strani v župniji in gimnaziji. Ko je bil še v osnovni šoli in mu strokovne knjige na temo programiranja, ki jih je imel, niso bile več v izziv, sta jih z mamo kupovala v knjigarni univerze. V posebno zabavo sta mu bila snemanje in montiranje smešnih filmčkov, v katerih so nastopale njegove živali. Njihove prigode je pospremil z zabavnimi komentarji in izmišljenimi dogodivščinami. Zabaven pripetljaj, ki ga je na smrt nasmejal, pa je znan z romanja v Lurd, kamor se je odpravil z mamo in babico. S seboj so vzeli tudi takrat 3-mesečno psičko Briciolo (slov. Drobotnica). Ker je niso mogli pustiti same v hotelski sobi, so jo nosili s seboj. Ob obisku nekega muzeja v Madridu, kamor živali niso imele vstopa, se je babica odločila, da jo bo pretihotapila v svoji torbi. Vodič se je čudil občasnemu zamolklemu laježu. Da bi ga prikrla, je babica neprestano pokašljevala. Karel je vse to posnel s svojo kamero in se neizmerno zabaval.

Carlo je imel močan čut ali potrebo po tem, da ne bi zapravljал svojega časa. Ko je npr. ugotovil, da ga igranje playstationa vleče vase in mu vzame preveč časa, si ga je omejil na največ eno uro na teden. Postavil si je tudi omejitve pri hrani, saj je opazil, da se prenajeda. Uspel je doseči večjo zmernost, čeprav ni bilo lahko. Podobno je bilo s stresanjem vicev in klepetanjem v šoli. Zelo se je trudil, da bi to počel ob pravih trenutkih. Po pričevanju njegove mame je bilo to zanj še večji izziv kot zmernost pri hrani. Zmernost je kazal tudi s svojim oblačenjem. Čeprav bi lahko nosil najprestižnejše znamke oblačil in so ga k temu spodbujali njegovi vrstniki, tega ni želel. Nosil je običajna oblačila, po katerih ne bi nikoli sklepali, da prihaja iz premožne družine. To je poleg skromnosti delal tudi iz prepričanja, da modo narekuje ta želja po dobriču in potrošništvu.

Do Marije je Carlo gojil prisrčen odnos. Nekoč jo je imenoval za *»edino žensko v mojem življenju«*, rožni venec, za katerega si je vzel čas vsak dan, pa *»najbolj galantno srečanje v dnevu«*. Mariji je že od malega izkazoval svojo predanost tudi na konkreten način. S svojo žepnino je večkrat kupil vrtnico ali pa nabral šopek v bližnjem parku ter ga položil pred Marijin kip. Zelo so se ga dotaknila sporočila Marije v prikazovanjih v Lurdu in Fatimi. V oba kraja je tudi poromal s svojo mamo in babico. Fatimska sporočila, v katerih je Marija večkrat opozarjala na nevarnost pekla in pomembnost molitve rožnega venca, si je vzel k srcu. Zelo si je prizadeval, da bi živel v posvečujoči milosti, ne v grehu. Posledično pa je začel vedno bolj pogosto

hoditi k sveti spovedi. Poleg duhovnega, zakramentalnega očiščenja je spoved za Carla predstavljala orodje neprestane osebne rasti, o čemer pričujejo njegovi spovedniki.

Ko govorimo o Carlovi duhovnosti, velja omeniti dva svetnika, ki sta ga navdihovala. Po ljubezni do evharistije mu je bila blizu blažena Aleksandrina Maria da Costa, ki je prikovana na postelji vrsto let živela izključno od svetega obhajila. Še bolj pa ga je zaradi svoje dobrotljivosti in ljubezni do narave nagovarjal sv. Frančišek Asiški. Ker so imeli starši hišo v bližini Assisija, je tam na lastno željo preživel večino počitnic svojega najstništva, čeprav bi si lahko privoščil vse vrste prestižnih letovišč. Ko so ga prijatelji spraševali, zakaj hodi tja, je odgovarjal preprosto: »*Tam se počutim dobro.*« Ta njegova ljubezen je bila tudi glavni razlog, da so njegove posmrtno ostanke iz družinske grobnice prestavili v Assisi. Danes jih lahko najdemo v asiški baziliki. V Assisiju se je napajal ob Frančiškovem duhu, rad se je sprehajal po naravi, se hodil kopat na bazen. Prijatelj mu tudi tam ni manjkalo. Med drugimi se je spoprijateljil z reševalci na kopališču in jim večkrat pomagal pri čiščenju bazena.

Leta 2005 je Carlo končal osnovno šolo in septembra vstopil v klasično gimnazijo Leona XIII., ki so jo vodili jezuiti. To mu je odprlo nova obzorja. Poleg novih znanj in novih prijateljev je odkril poslanstvo organiziranega prostovoljstva. Hitro se je vključil v skupino zavodskih prostovoljcev. Kako ga je to prevzelo, priča podatek, da je po prvem letniku, poleti 2006, že izdeloval novo spletno stran prostovoljcev Zavoda Leona XIII. in hkrati pripravljal svoj prispevek za

natečaj za promocijo prostovoljstva z video oglasom. Kot pretekla leta je tudi to poletje preživljal v Assisiju. Da bi lahko bolj pomagal tistim, za katere je vedel, da pomoč potrebujejo, je od staršev dobil dovoljenje, da je na bazenu delal kot natakar. Če je komu kaj daroval, je namreč hotel dati od svojega. Septembra 2006 se Karel kot tisoč drugih dijakov in šolarjev vrne v šolske klopi. To je zadnji mesec življenja, ki ga preživi kot običajen najstnik, ne zavedajoč se, kako kmalu ga čaka kalvarija. V prvih dneh oktobra razvije simptome, ob katerih zdravniki najprej pomislijo na gripo, a Carlovo stanje se še naprej slabša, zato ga zdravniki hospitalizirajo. V bolnišnici končno odkrijejo pravo diagnozo, kar pa žal ne prinese olajšanja. Karel ima namreč najagresivnejšo levkemijo tipa M3, ki velja za praktično neozdravljivo. Za Carla pa se zdi, da na tej točki svojo selitev v večnost že sprejme in jo doživlja kot nekaj gotovega. Da bi jo potolažil, mami med drugim nameni besede: »Mama, rad bi zapustil to bolnišnico, ampak vem, da je ne bom zapustil živ. Ampak ti bom poslal znamenje, da sem pri Bogu.« 11. oktobra 2006 je ob nabreklih rokah in nogah v strašnih bolečinah. Na zdravnikovo vprašanje o počutju odgovori: »Dobro, kot vedno ...« Pol ure zatem pade v komo, iz katere se ne zbudi več. 12. oktobra ob 6.45 zjutraj je zapisan uradni čas njegove smrti. Čez dva dni sledi Carlov pogreb. Njegovo telo položijo v družinsko grobnico v Milanu. Na presenečenje mnogih njegovih sorodnikov in prijateljev je cerkev polna brezdomcev, preprostih hišnikov in vratarjev, ljudi vseh ver in poklicev,

ki se jih je Karel tako ali drugače dotaknil s svojo dobroto in prijaznostjo. Vzdušje v cerkvi preveva nekaj posebnega. Žalost nad izgubo premagujeta gotova slutnja večnosti ter veselo prepričanje, da je že v nebesih.

Leta 2012 je milanska škofija začela postopek za Carlovo razglasitev za svetnika. Poleg tega, da so natančno preverili vse vidike njegovega življenja, je za to potreben tudi

dokazan čudež, ki se je zgodil na njegovo priprošnjo. Že na Carlovem pogrebu je bila ena od udeleženk čudežno ozdravljena dolgotrajne bolezni. Končno je nastopil tudi 10. oktober 2020, ko je bil Karel v Assisiju slovesno razglašen za blaženega. Sedaj je njegov uradni naziv »blaženi«, kar je predstopnja svetništva. Za to zadnjo razglasitev pa je potreben še vsaj en čudež

MOLITVENI NAMENI SVETEGA OČETA – JULIJ 2021

PRIJATELJSKI ODNOSI V DRUŽBI

Molímo, da bi v konfliktnih stanjih na družbenem, gospodarskem in političnem področju delovali kot pogumni in navdušeni graditelji dialoga in prijateljstva. Papež Frančišek nas spodbuja: »Predlagam mladim, da gredo naprej in dlje od skupin prijateljev ter ustvarjajo družbeno prijateljstvo, iščejo skupno dobro. Družbeno sovraštvo uničuje. Tudi družina se uničuje s sovraštvom. Država se uničuje s sovraštvom. Svet se uničuje s sovraštvom. In največje sovraštvo je vojna. In dandanes vidimo, da se svet uničuje z vojnami. Ker niso zmožni sestiti skupaj in se pogovoriti. Bodite zmožni ustvarjati družbeno prijateljstvo. Ni lahko, vedno se je treba čemu odpovedati, treba se je pogajati, a če to počnemo v dobro vseh, lahko dosežemo veličastno izkušnjo: da pustimo ob strani razlike in se skupaj borimo za nekaj skupnega. Če nam uspe najti skupne točke znotraj mnogih nesoglasij v tem rokodelskem in včasih napornem trudu gradnje mostov, ustvarjanja miru, ki bi bil dober za vse, je to čudež kulture srečanja, ki si jo mladi lahko upajo živeti s strastjo. Dragi mladi,

ne dovolite, da vaša mladost uporabljajo za razširjanje plitkega življenja, ki zamenjuje lepoto z videzom. Rajši se učite odkrivati lepoto v delavcu, ki se vrača umazan in neuren domov, a vesel, da je zaslužil kruh svojim otrokom. Nenavadna lepota je v občestvu družine, zbrane ob mizi, in v kruhu, razdeljenem z velikodušnostjo, čeprav je kosilo na mizi borno. Lepota je v ostareli ženi razpuščenih las, ki vztraja ob bolnem možu in ga neguje preko svojih moči in svojega lastnega zdravja. Lepota je v zvestobi parov, ki se ljubijo v jeseni življenja, čeprav je že minila pomlad zaročne dobe, v starčkih, ki se držijo za roke med sprehodi. Za videzom ali za modno estetiko je lepota v vseh moških in vseh ženskah, ki živijo z ljubeznijo svojo osebno poklicanost, v zastonjskem služenju skupnosti, domovini, v velikodušnem prizadevanju za srečo družine – vsi ti so zavezani napornemu anonimnemu in zastonjskemu delu pri vzpostavitvi družbenega prijateljstva. Najti, pokazati in poudariti to lepoto, ki je podobna Kristusovi lepoti na križu, pomeni postaviti temelje resnični družbeni solidarnosti in kulturi srečanja.

SVETE MAŠE IN GODOVI

1. 7., četrtek, Estera, kraljica	Grahovo (19.00)	+ Rok MIHELČIČ, obletna
2. 7., petek, Ptujskogorska Mati Božja	Grahovo (19.00)	+ Marko ŽNIDARŠIČ
3. 7., sobota, Tomaž, apostol	Grahovo (10.00)	Za župljane
4. 7., IZSELJENSKA NEDELJA, Urh, škof	Grahovo (9.00) Žerovnica (10.15) Bločice (11.00)	++ Milka, Vilma, Ludvik KNAP + Jože TELIČ (Lipsenj 1) Za župljane
5. 7., ponedeljek, Ciril in Metod, slovanska apostola	Grahovo (19.00)	Za srečo in zdravje
6. 7., torek, Marija Goretti, mučenka		Sveta maša drugod
7. 7., sreda, Vilibald, škof	Grahovo (19.00)	V čast Materi Božji za zdravje
8. 7., četrtek, Prokopij, mučenec		Sveta maša drugod
9. 7., petek, Hadrijan, papež	Grahovo (19.00)	++ iz družine TROHA
10. 7., sobota, Amalija, redovnica	Lipsenj (18.00)	+ Frančiška ULE, obletna
11. 7., PETNAJSTA NEDELJA MED LETOM, Benedikt, opat	Grahovo (9.00) Žerovnica (10.15) Bločice (11.00)	+ Anton HERBLAN, obletna + Franc ŠTENTA, obletna Za župljane
12. 7., ponedeljek, Mohor in Fortunat, muč.		Sveta maša drugod
13. 7., torek, Henrik, kralj		Sveta maša drugod
14. 7., sreda, Božidar, škof		Sveta maša drugod
15. 7., četrtek, Bonaventura, škof	Grahovo (19.00)	Po namenu?
16. 7., petek, Karmelska Mati Božja	Grahovo (19.00)	++ Franc, Terezija KOTNIK iz Laz
17. 7., sobota, Aleš, spokornik	Grahovo (19.00)	++ iz družin PERUŠEK in HUTLER
18. 7., ŠESTNAJSTA NEDELJA MED LETOM, Arnold, državnik	Grahovo (9.00) Žerovnica (10.15) Bločice (11.00)	++ Marija in Jakob POROK, obletna + Janez GODEJŠA Za župljane
19. 7., ponedeljek, Arsenij, puščavnik	Grahovo (19.00)	Po osebnem namenu
20. 7., torek, Marjeta Antiohijska, muč.	Grahovo (19.00)	++ Franc, Justina STERLE
21. 7., sreda, Danijel, prerok		Sveta maša drugod
22. 7., četrtek, Marija Magdalena		Sveta maša drugod
23. 7., petek, Brigita Švedska, redovnica	Grahovo (19.00)	++ Jakob in Ivanka MELE
24. 7., sobota, Krištof, mučenec	Lipsenj (18.00) Grahovo (19.00)	+ Anica ŠKRLJ, ob rojstnem dnevu ++ iz družine AVSEC in MAHNE
25. 7., SEDEMNAJSTA NEDELJA MED LETOM, Jakob, apostol	Grahovo (9.00) Žerovnica (10.15) Bločice (11.00)	++ Marija, ob r. d., Franc KOČEVAR Živi in ++ iz družine ŽIVČI Za župljane
26. 7., ponedeljek, Ana in Joahim, Marijina starša	Grahovo (19.00)	++ Anica, ob godu, ostali iz družine DOLŠAK
27. 7., torek, Gorazd in Kliment	Grahovo (19.00)	Po namenu?
28. 7., sreda, Samo, škof		Sveta maša drugod
29. 7., četrtek, Marta in Marija		Sveta maša drugod
30. 7., petek, Rufin, mučenec	Grahovo (19.00)	++ iz družine KRAGL
31. 7., sobota, Ignacij Lojolski, ustanovitelj jezuitov	Grahovo (19.00)	+ Marija MILAVEC (Videm 17)